

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Maiu st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 4 Maiu st. v.

(Δ) Aveam dreptate, când înainte cu vre-o opt zile, diceam, că preoțimea romano-catolică din subdecanatul Orașului-mari a început „hora” luptei. În adevăr, de atunci încolo, ca un incendiu favorizat de un vânt vulturos, intrările și cu ele protestările preoțimii romano-catolice contra ordonanței ministeriale în cestiunea reciprocității dintre confesiuni, s'au întins preste tot regatul unguresc. Cu dimensiunile ce a luat, mișcarea a câștigat și în vehemență. O parte din preoțimea romano-catolică nici intervențiunea Papei nu voese să o mai aștepte. În opozițiune cu guvernul, nu vrea să asculte fără de legile dumnezeiesci, care dic, că afară de biserica romano-catolică nu este mântuire, prin urmare, cine odată este botezat în biserica aceasta, nu poate fi lăsat pe mâna „ereticeilor”, ca „să-i otrăvească” mai târziu sufletul și să-l pregătească prin învățăturile acatolice pentru nefericire. Sînt puțini de tot cei-je judecă mai cu sînge rece și dic: să așteptăm să vedem ce va dice și Papa, dar' până atunci nu botezăm prunci de ai schismaticilor și ereticilor și nu binecuvîntăm cununii mestecate cu eretici, ca să scăpăm de a da dela mîna noastră extrase din matricule cu scop de înmatriculare la acatolici.

Și știți că e de tot extraordinar fenomenul acesta ce-l desfășură preoțimea romano-catolică?

În ori-și-care altă pătură a societății, atitudinea preoțimii romano-catolice, mai că i-am pute dice revoluționară, nu s'ar prezenta așa bătoare la ochi. În sinul preoțimii romano-catolice însă, unde obediiența joacă un rol atât de considerabil, rivna cea mare de a protesta contra puterii publice de stat este ceva rar, ceva extraordinar. Dar' mai cu seamă când aude omul și limbajul cutezător și vede rezoluțiunea, care însușește protestările, caută să se pună pe gânduri și să se întrebe, ce s'întîrsează și aibă și lupta aceasta ivită pe neașteptate în plan și cu toate aceste așa de târziu.

Trebuie să fie ceva la mijloc. Numai mîntuirea sufletelor singur nu-i scoate pe domni preoți romano-catolici din tîgna, în care sînt obicinuți a trăi,

și încă cu consimțămîntul prelaților lor superiori.

Tot așa de caracteristică este împregiurarea, că în afacerea ordonanței ministeriale s'a dus la Roma arhiepiscopul Samassa din Erlau. Ducerea acestuia la Roma este caracteristică, pentru-că vederile lui în afacerea ordonanței sînt cele mai apropiate de vederile guvernului unguresc. Este deci curios, că precînd lupta este vehementă contra ordonanței în sinul clerului romano-catolic din Ungaria, acesta trimite la Roma un reprezentant, care, în consecuență cu sine însuși, va apără vederile sale, vederi, care în intrările și protestările din țeară sînt combătute din partea acelor, pe care are să-i reprezenteze înaintea Curiei romane.

E complicat lucrul. Complicațiunea însă e și mai mare, cînd vedem, că guvernul unguresc, care de astădată e mai catolic decît ori-și-cînd altădată dela era „constituțională” încocoare, ia pozițiune și el la rîndul seu și în sgotul cel mare al protestărilor clerului romano-catolic tună prin presa ce-i stă la dispozițiune, amenințînd, că va lua din mîna clerului matriculele și căsătorii și le va face civile.

Aceasta ar fi una.

Însă guvernul poate-că amenință, ca să sparie, ca să înduplece pe protestatori să mai lase din pretențiunile lor. Clerul romano-catolic unguresc însă, mai cu seamă după pozițiunea lui materială, nu e de natură așa flexibilă. Nici nu se sparie el cu una cu două. El are conștiința, că guvernele și sistemele politice sînt trecătoare, pînă-cînd el rămîne aceea ce este. Oamenii, care au astfel de conștiință, nu se înfricoșează așa de ușor, cu atât mai puțin de amenințări prin articoli de ziare. Ne este încă în memorie viuă cum prin stăruința acestor cler s'a zădărnicit admiterea căsătoriei mestecate între creștini și israeliți.

Este însă în țările unguresci un ce cu putere magică pentru naționalitatea maghiară, avansată nu demult exclusiv la națiune politică. Este șovinismul maghiar. Ce nu i-s'a jertfit, ce nu i-se jertfesc acestuia din partea guvernelor, din partea bărbatilor politici maghiari! Di de di avem ocaziune să vedem, cum în modurile cele mai ridicole se trece cu vederea preste interesele regatului unguresc de dragul șovinismului maghiar. Este o beție formală politică în sinul naționalității maghiare. Di și noapte bieții oameni sînt chinuți de visul unei Maghiarii, care nu știu cum și prin ce mijloace o ar face mai curînd.

Un guvern ultracatolic, cum este cel actual, și șovinst pînă dincolo totodată,

oare să nu poată afla formula, prin care să mulțumească pe ultramontani, ca să se înduplece să jertfească și ei ceva șovinismului maghiar?

De cumva a aflat guvernul unguresc formula, atunci arhiepiscopul Samassa nu s'a dus la Roma ca să ceară sprigin contra guvernului unguresc. Mai curînd ca să pregătească un *modus vivendi* pentru eventualitatea „civilizării” matriculelor și căsătoriei, cu scop de a o pune în serviciul mai grabnic al maghiarizării „pînă mai este încă timp”. Protestările vehemente ar fi în cazul acesta o procedere mascată, care să nu o priceapă „mojiții” de nemaghiari și prin care „civilizarea” matriculelor și a căsătoriei să se introducă cu un fel de ceremonie teatrală, în care clerul romano-catolic să facă pe „la prude”, cum dice Francezul.

S'ar pără că prea mergem departe cu pesimismul, că prea negru zugrăvim pe diavolul pe pîrete. Vom vedea în scurt timp, dacă sîntem sau nu în ră-tăiere.

Coincidența împregiurărilor pare a fi pentru părerea noastră. Pentru-că nimica nu e prea absurd pentru șovinistii maghiari de astăzi. Avem o mulțime de exemple și pînă acum, din care se vede, că pentru ei și *prea absurdul* nu e absurd destul.

X Ei sau noi?

I.

(†) Am ajuns la marginea îndelungii noastre răbdări. Și am ajuns nu numai noi Români din această patrie, ci din contră, asemenea nouă, ajunse trebuie să fie toate naționalitățile nemaghiare. Abusul de putere și dorul de desnaționalizare ce se manifestă nu numai din partea publicistilor, dar' chiar și din partea directă a organelor statului, sînt un *memento* pentru adevăratul patriot, care vede și cugetă cu sînge rece preste cele-ce se scriu zilnic în presa maghiară, ca și preste cele-ce se pun la cale din partea puterii publice față cu dezvoltarea culturală a naționalităților nemaghiare. Așa nu mai poate merge. De aceea ne și aflăm îndemnați de cel mai sfînt patriotism și de cea mai nefățită iubire de neamul nostru, ca să ne întrebăm: Ei, adică numai Maghiarii, sau noi toate celelalte naționalități împreună cu Maghiarii avem dreptul de a trăi, de a muri și de a lupta pentru drepturile acestei patrii?

Formulăm această întrebare așa, deoarece nici-odată nu ne vom da consentimentul nostru la acea nebulie,

care emanează din capete goale, care dic: Statul sîntem noi numai Maghiarii. Care va să dică, leala și nobila națiune maghiară se identifică numai pe sine cu statul și își ține de merit, de a imita sistemul cel mai ruginit și mai vechiu, dicînd și acceptînd vechia formulă a absolutismului nemțesc: „*Der Staat bin ich*”. Pe această cale tot ce cade afară de „națiune” nu mai are dreptul să trăiască în eldoradoul „*Magyarország*”.

Ce batjocură și ce nebulie din partea sprintenei și ușuriceii națiuni maghiare!?

Acum sau că ei și numai Maghiarii au drepturi și datorințe, precum și viitor în această patrie, sau că și noi avem tot acele drepturi și viitor în această patrie, care le au și Maghiarii în această patrie.

Dacă numai ei, Maghiarii, au drepturi și viitor în această patrie, atunci primim tesa pusă de „*Nemzet*”, că noi sîntem străini în această patrie. Ear' ca străini pretindem abrogarea legii despre naționalități. Să se facă mai întîiu aceasta, și atunci noi Români, pînă-ne pe basa și între marginile acestei tese, vom trebui să ne cugetăm ca sudiți ai unui alt stat.

Ei bine, întrebăm acum: Care este domnitorul nostru? Care sînt legile și care este legislațiunea, care ne scutesc și ne apără drepturile noastre naturale? Cui și pentru cine dăm noi avutul nostru în sînge și în bani? Și care este în fine patria noastră iubită, pe al căru pămînt se ridică rugăciunile noastre D-zeului celui atotputernic, ca să o apere de vîduții și nevîduții dușmani?

Nu adresăm poporului român aceste întrebări, nici celorlalte naționalități nemaghiare, ci le adresăm politicilor și publicistilor maghiari.

Noi naționalitățile nemaghiare din țările de sub coroana Sf. Stefan scim și așa am știut pînă acum, că domnitorul nostru este Maiestatea Sa Francisc Iosif I. Am știut, că legile sancționate de Maiestatea Sa nu sînt aplicate numai față cu Maghiarii, ci și față cu Români, Sașii, Croații și Slovaci, cîți locuiesc pe pămîntul acestei patrii. Noi am știut, că guvernul și legislațiunea unui stat constituțional și cu un minister responsabil nu poate face abuz de lege, favorisînd pe o anumită ceată de oameni prin octoarea drepturilor publice ale tuturor celorlalți cetățeni. Așa ceva auzim acum că se întîmplă numai în Ungaria, unde alta este a fi Maghiar și alta înseamnă a fi Român sau Sas! Numai în Ungaria începe astăzi a se face deosebire între „na-

țiune” și „naționalități”. Sub „națiune” se înțeleg a fi Maghiarii cei favoriți, ear' sub „naționalități” se înțeleg miserabilii de Români, Croați, Sași și Slovaci, puși alături cu Țigani și Jidovii, care nu au casă și masă și nici țeară caldă! Ce idei progresiste au compatrioții nostri...!

Noi am știut pînă acum, că dăm avutul nostru în sînge și bani pentru gloria Tronului și a patriei, precum și pentru apărarea individualității noastre naționale. Românul nu a luat arma în mînă ca să-și verse sîngele pentru utopiile națiunii maghiare, ci alături cu toate naționalitățile a mers în lupta pentru un ideal comun, care este gloria Tronului și susținerea integrității politice a imperiului nostru.

Între marginile acestui imperiu popular român nu numai s'a știut a căsa, dar' nici nu i-a trecut prin minte cuiva și nici nu i-a permis cineva atîta îndrăzneală, ca să-l numească chiar străin, care nu are nici patrie, nici domnitor și nici drepturi politice.

Dacă ei, care sînt Maghiarii, pășesc față cu noi cu atari absurdități, atunci noi naționalitățile, care formăm majoritatea locuitorilor din Ardeal, Croația, Banat și Ungaria, ne vom folosi de dreptul natural și în fața lumii vom proclama de Monarch al nostru al tuturor pe ael domnitor gentelman, pe care l'am recunoscut și pînă de prezent ca al nostru, pe Maiestatea Sa Imperator-Rege Francisc Iosif I. și pe următorii Lui legitimi.

Ce ar face Maghiarii, dacă, folosindu-ne de această împregiurare, am apela ca străini ce ne socotesc a fi la numărul nostru și la puterea, care este în trupurile noastre? Sau ar trebui să plece, sau să se plece!! Dar' ce ar face Maghiarii, dacă am dice: pămîntul acesta e al nostru, nu vî mai recunoașcem supremația și nici dreptul de a ne mai stăpîni, deoarece aceasta nu este numai patria noastră, ci patria noastră a tuturor?

Ar curge sînge, pămîntul s'ar acoperi cu cadavre, aerul însă s'ar mai limpezi, ear' din pămîntul udat cu sîngele celor nevinovați s'ar forma patria noastră comună, care de sigur n'ar fi numai a Maghiarilor.

Atunci însă de sigur că s'ar ști, cine sînt ei și cine sîntem noi!? Atunci am ajunge la rezultatul final: ei prin noi și noi prin ei.

Întrebarea este: Cine lucră, cine dorește și cine urgencează sosirea acelor zile? De sigur nu noi neîndreptățitele naționalități, ci obrasnicii și nesocotiții publicisti maghiari. Căci trebuie să se știe, că pînă-cînd în mîinile noastre mai curge un picur de sînge român,

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Maria Regina.

(Trad.)

În comuna mea natală, în ulița ce duce la biserică, era un teiu puternic. Înainte de aceasta cu câțiva ani trîsnise în el. Și lemnul începu pe di ce trecea a se usca, a se nimici, pînă în urmă și copilașii, care pînă atunci așa de bucuos și cu plăcere se jucau sub umbra lui, îl părăsiră.

Deodată eată că o mlădiță nouă răsare din locul trîsnit. Oamenii din toate părțile veniau și se minunau. Nu preste mult însă întîmplîndu-se o tempestate în ținutul acesta, teiul fu smuls din rădăcini și aruncat la pămînt. Mlădița cea nouă însă o tăiară oamenii și o plantară înaintea școlii.

Bătrînul magistru cultiva cu bucurie lemnisorul și acela deveni un arbore puternic. Pentru-ce a iubit însă magistrul așa tare lemnisorul?

Pentru-că istoria teiului era și a lui.

Nu a fost el încă bătrîn de etate, dar' deja a încărungiți în căpîta ani.

Întro zi, — după luptele de libertate, — ședea la pian și trasus în epoca ju-neței sale bărbătesci cănta nise melodii melancolice. Cum erau altcum toate, cînd scumpa

sa soție, ședînd încă lîngă el, legăna pe brațe pe Teodor cel micuș și în ambițiunea sa de mamă asculta căntarea Mariei, pe care bărbatul seu o acompania pe fortepian.

Oh, atât de frumos suna vocea copilei iubite...

Demult au fost aceste toate...

Mama cea scumpă astăzi odichnesce în mormîntul rece în cimiterul comunal și bătrînul magistru nu are pe nimeni, numai pe Teodor, care devenise acum june!

Și Maria Regina? Vocea sa cea minunată o admirau mai întîiu în sat, după aceea în capitală. Maria în scurt timp deveni cea dintîiu stea a operei principesci.

Principele, iubind tare musica, făcu cunoscință cu cîntărețea, aceasta fu nefericirea ei. Pompa și splendoarea o orbîră și vocea lingusitoare suprimă vocea conștiinței. Maria decădu, dar' domnia preste principele.

Poporul murmura. „Ia promis libertate, promisiunea a rămas însă numai cuvînte deșerte.”

Și după un timp poporul nu mai murmura așa tare; exemplul de sus s'a straplantat și în straturile inferioare și a rupt stavilele moravurilor constante.

Principele aduce tîmăia pe altarul pof-telor cîntăreței de odinioară și aceasta își inchipuia, că e fericită.

Ear' tatăl ei, învîțătorul dela sate, educatorul poporului, care planta în inimile dis-

cipolilor sei iubire și fidelitate față cu casa domnitoare: nefericitul părinte întîiu deplîngea pe cea pierdută, — după aceea se încerca a o uita.

Inima mamei s'a frînt.

Magistrul ședea la pian, apucă în mînă un jurnal și citi aceea ce deja mai de multe-ori cetise:

„Maria Regina, regina cantului, astăzi călătorește la N... și în drumul seu va cerceta casa părintească.”

Aceasta fu între scrierile personale.

Părintele și-a fost propus, că nu va voi a vedea mai mult pe copila sa; ce să facă acum?

Rămase ședînd.

Las' să vadă pîrlul seu cel cărunt, las' să simtă tremurătul mîinii sale, care totdeauna s'a ostenit cu lucrări oneste și nici-cînd nu s'a ntins după remunerațiune pîcătoasă, precum e a nefericitei sale copile.

Teodor s'aria prin chilie.

„O, cît de tare mă bucur! Dic oamenii, că aji voi vedea pe soru-mea, pe care nici nu o cunosc!”

„Voi vedea-o”, dîse bătrînul rece.

„Și tu nu ești astăzi cu vocea bună, tată?”

Cum s'ar bucura mama; ea de bună-seamă a iubit tare pe Regina și înainte de moarte, cînd stam lîngă patul seu, cuvîntul cel din urmă i-a fost: O, Dumnezeu meu, Maria Regina!

Deodată se aude zuruital unei trăsuri pe stradă.

„Vine, vine ea!” strigă copilul. Ear' bătrînul suspină: „Nefericita!”

Trăsura se opri.

O damă frumoasă se dete jos din trăsura și cu pași repezi prin un ambit intră în odaie.

Bătrînul ședea mut în un scaun cu brățar; băiatul sta timid lîngă el.

Regina se opri în loc pe un moment, surprinsă de primirea cea rece. Dar' după aceea alergă către bătrînul: „Tată! Tată!” suspinînd între giroaie de lacrimi; lacrimi de bucurie fură acele.

„Și tu ești iubitul meu frățior”, strîse la sinul seu pe copilaș.

Apoi ședea la pian și căntă un cântec din copilaria sa. Teodor intră-aceea căpeta cu totul altă voce: spaima sa de femeia îmbrăcată în mătăsuri și catifea dispărură și începu a enara suroei sale ce înveța și cu ce se ocupa el.

Bătrînul nu grăi nici batăr un cuvînt.

„Da tata pentru-ce e așa tăcut?” întrebă Regina.

„Ca să nu audă mamă-ta, că tu ești la noi.”

Maria Regina se cutremură și în ochiul ei se ivi o lacrimă, — după un timp lung, lung, prima lacrimă.

Teodor căuta în giur de sine timid și conduse pe soru-sa în odaia laterală.

Aici era un altar și lîngă el un pat.

„Aici a murit mama noastră”, — dîse copilul, „foarte tare a trebuit să te iubească pe tine, pentru-că în agonia morții sale și-a pus mîinile laolaltă și cea din urmă oftare a sa a fost: „O, Dumnezeu meu, Maria Regina!”

„O, dulce mea mamă!” suspină Regina.

„Tu ai băgat-o în pămînt”, sună acum vocea imputătoare a tatălui seu.

„Teodor, du-te afară, și noi vom merge îndată.”

Copilul se depărtă, dar' ca-și-cînd ar presimți ceva rău, aruncă o privire rugătoare asupra tatălui seu.

„Maria Regina! În acea speranță am trăit, că nu te voi mai vedea în viața aceasta. Altcum însă s'a întîmplat; aici stai înaintea mea în mătăsuri și catifea, afară de așteaptă servitorii tăi în splendoare, pompă, și ca domnitoare vii la tatăl tău cel sărac. Dar' ceea-ce e pe din afară splendoare, din lăuntru e putrefacțiune. Dulcea ta mamă din cauza ta s'a dus în mormînt, pîrlul tatălui tău pentru tine a încărungiți încă înainte de vreme. La altarul acesta se ruga mamă-ta ziua pentru tine, copila noastră; Dumnezeu însă a voit să ne pedepsească, — și te-am pierdut. Da, te-am pierdut! Tu te-ai abătut dela aceea ce ți-a demandat religiuinea ta,

nu-l vom lăsa să curgă în poculul cu sângele viței lui Árpád. Până-când iubitul nostru Monarch ne numește cu voce puternică și des pe toate națiunile, pe care le stăpânește, cu o rară înțelepciune: „iubitele mele popoare”, până atunci avem dreptul și o datorință, ca să ne numim și noi credincioșii sei supuși și ni străinii lui; până-când pe pământul acestei patrii avem dreptul, ca să ne ridicăm biserici și școli naționale, în care să ne rugăm și să ne cultivăm în spiritul nostru național, nu ne vom socoti ca străini, dar nici nu ne vom încruși cu „națiunea”, pe care numai un noroc orb și spre nenorocirea ei, precum și spre rușinea Europei culte a ridicat-o la ceea-ce este.

Europa și numai Europa va fi chemată cândva să deslege viitorul acestei patrii. Europa va avea ca să-și pronunțe asupra dreptului nostru public: Ei sau noi!!

Și oare va fi bine, ca alții să ne facă nouă casă și să ne întindă masă? Este oare bine, ca durerea și amărăciunea, de care sîntem noi cuprinși, să nu o putem vindeca tot noi de noi?

Dacă noi naționalitățile nu sîntem în stare a ne înțelege cu ei și dacă ei ne consideră de străini, trebuie, contrînsi fiind de necesitate, ca să limpezim poziția politică a lor și poziția politică a noastră.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 4 Mai st. v.

Afaceri interne.

Alături avea dl Daniil Irányi să-și motiveze îndetaliat proiectul său de lege pentru modificarea legii despre incolat; el a renunțat însă la această motivare și s'a mărginit a propune transpunerea proiectului la comisiunea administrativă, ceea-ce s'a și făcut cu învoirea ministrului-președinte Szapáry. Casa deputaților a luat apoi la desbat proiectul de lege despre instrucțiunea limbii eline în școlile medii. Referentul Dr. Schvácsek a ilustrat întreg istoricul acestei afaceri atât la noi, cât și la deosebitele state de cultură apusene, și a ajuns la rezultatul, că pretenziunile guvernelor absolutiste sfătuite de filologi au fost acele, care au decretat instrucțiunea obligatorie a limbii eline, dar nu politici culturale și parlamentari calificăți. Proiectul are de scop desărcinarea studenților din gimnasilor, dar face totodată cu puțință micii minorități, de a intra cu temei în adevăratul spirit grecesc. Astăzi lumea ne va rîde din cauza acestei reforme, mîne de sigur ne va învidia. Deputatul Albert Kovács a vorbit în contra proiectului. După el a luat cuvîntul ministrul de instrucțiune, contele Csáky, spre a-și desvolta un formal program de instrucțiune. Cu aceste desbaterea s'a întrerupt și s'a amînat pe ați. Sfirșitul ordinei de zi l-au format interpelețiunile. Deputatul Emil Ábrányi și-a motivat următoarea interpelețiune: Are dl ministru de interne cunoscînță, că poliția din Sibiu, cu privilegiul sîrbării lucrătorilor din întîiu Mai a secuestrat în locuința lucrătorului de acolo

morală cea bună și părinții tîi, fii deci uitați de noi. Numele meu 'mi-l'ai pătât, asupra capului 'mi-ai adus rușine. Acum du-te, du-te fără de binecuvîntarea mea, ce 'ți-ar și plăti aceea ție? Speranțele mele puse în tine s'au nimicit; și crede, că și părintele de omenie încă poate da uitării pe copilul său blăstemat.

A uita? Sărutul părinte plîngea.

„Și așa și este. Du-te în lumea ta, noi aici rămînem; nu doresc să te ved mai mult, Regina!”

Bérranul eși la copilul său, care îl aștepta afară.

Regina rămase ca o statuă.

O luptă se născu în interiorul ei.

Nu apare nici măcar o rață de iertare, nu!

Conștienței ce o mustră se ridică în față superbia; ea, al căreia un singur cuvînt a fost deajuns, ca să domineze preste principe și preste țeară, să se umilească pe sine și să abdică.

Încă una și cea mai de pe urmă privire asupra altarului și asupra patului, în care murise mama sa, și cu ochii ușați părăsi ea odaia și grăbi eșind fără a mai saluta sau batîr o privire a arunca asupra tatălui său.

Se sui în trăsura; de unde uitându-se vedu că micuțul ei trate stă în ușa și plînge cu amar.

Adolf Schimmelpennig tipărituri de cuprins pacinic? Dacă nu, are el de gând să ordoneze cercetarea în această afacere și eventual să dispună, ca acest fel de abuseră cu puterea oficială să nu rămână nepedepsită? A urmat apoi o interpelețiune a deputatului Iuliu Justh către ministrul de agricultură, ear' ședința s'a ridicat la 1 1/2 oare d. a.

Relativ la proiectul de lege pentru modificarea legii despre incolat se poate privi de un lucru simptomatic, că partidul independent a delegat din sinul său un fel de comitet de supraveghiere, care va avea să controleze discursurile propriilor soți de partid într-acolo, ca cestiunea să nu devină ear' o afacere kossuth-istă. Dealtfel populațiunea nu manifestează nici un interes față de întreaga afacere. S'ar pără, că partidul independent și-a prezentat acest proiect numai pentru a-și ține cuvîntul, într-altele însă își dă toată silința, de a se scutura de rugînă și de a se face precăt se poate capabil de guvernare. Nu scie omul ce se mai poate întembla.

„Budapester Tagblatt” află, că ministrul de finance Weckerle va prezenta în ședința de ați a casei deputaților două proiecte de lege. Unul dintre proiecte are de scop întregirea legii despre regalia, precăt celalalt privește reforma legii despre darea pe spirit.

În zilele din Viena și Budapesta circulau faime despre preținse intenții de demisionare ale ministrului baron Orczy. „Nemzet” e autorizat a declara, că aceste sciri sînt lipsite de ori-ce temei; nu există absolut nici o cauză, pentru care ar trebui să se facă o schimbare în conducerea ministerului de Curte, deoarece aceea nu s'ar pără motivată nici prin starea sănătății baronului Orczy, nici prin raporturile politice.

„Pesti Hirlap” primesce din Strigoniu împărtășirea, că la locurile Preafinale se condamnă cu toată asprimea agitațiunea preoțimii de mir catolice în contra ordonanței ministrului de culte, ba se admite chiar ca lucru pozitiv, că clerul catolic va fi cu prima ocaziune îndrumat la ordine. Spre a evita aceasta, episcopii vor împărtăși preoțimii subalterne pe cale confidențială, ca să nu mai continue cu protestele fără scop. În Strigoniu dealtfel oamenii nu se îndoiesc deloc, că Papa nu va desavua pe primatle. — „M. Állam” publică hotărîrea preoților decanului Simonytornya, în urma căreia preoții protestează în contra ordonanței de matricule și declară, că vor nesocoti-o cu desvîrșire.

Campania anti-Bismarck-iană în Germania.

În Berlin se vorbește, că între împăratul Wilhelm și principele de Bismarck decurge din nou o schimbare de scrisori prin un curier de depeși și că de atunci înceace diarul „Hamburger Nachrichten” a încetat cu cunoscutea lui polemie. Prin aceasta se confirmă și mai mult faimele despre o iminentă vizită a împăratului Wilhelm la Friedrichsruhe.

„Vină înceace”, strigă ea.

Copilașul se duse iute la ea, și ea îl grămăzi cu sărutările sale, reușetînd la etatea s'a copilărească inocență. Și deslegă dela grumați orologiuul său de aur și îl puse în mîna fratelui ei: „Suvénire dela sora ta”.

Și precăt îl săruta ea din nou și copilul între lacrimi suridea, apărî părintele în pragul ușii și strigă:

„Fiul meu, vină la mine; lasă să se ducă Regina, că ea și așa ne-a uitat pe toți; vină înceace!”

„Tată, tată!” exclamă Regina într'un ton jumătate dureros, jumătate cam umflat.

Copilul, cam nevrînd, se depărta dela trăsura, caii plecară și trăsura dispărî.

Se întunecase deja. Trăsura înainta prelîngă cimiter. Regina privi spre locul acela, care a fost designat ca loc de odihnă familiei lor, unde în copilăria sa de atâtea-ori înfrumșea mormintele moșilor sei. Un nou monument s'a ridicat acolo.

Frumoasa femeie din trăsura nu-și mai putu acum refînă lacrimile sale, care curgeau ca pîraiele pe obrazul ei; așa de părăsită, așa de orfană se simțea ea acum.

Trăsura dispărî în întunecul nopții.

(Va urma.)

Schimbare în politica externă a Rusiei.

Correspondentul vienez al diarului „Times” împărtășește din isvor demn de credemînt, că Țarul are de gând să schimbe politica externă rusască următată dela 1875 înceace; el a ajuns la convingerea, că alianța cu Franța ar pute să fie în desavantajul dinastiei sale și să ducă la o înstrăinare desvîrșită între el și curtea din Berlin. Neavînd nici o încredere în stabilitatea guvernului republican, Țarul a luat hotărîrea, de a se reîntoarce la alianța dintre Romanoff-i și Hohenzollern-i. Această schimbare a vederilor Țarului se datează dela repășirea lui Bismarck. Când cei doi împărași se vor întîlni la manevrele dela Krasnojezero, se va încheia un pact, care schimbat actualele raporturi dintre cele două puteri.

Dealtfel „Nemzet” încă primesce din Agram o telegramă, după care organul episcopului Strossmayer scrie, că dela un Francez ce trăiește în Bruxelles a primit împărtășirea confidențială, că repășirea lui Bismarck e numai o comedie, cu scopul de a împedea apropierea Francei de Rusia și de a obli calea pentru restabilirea relațiilor intime între Rusia și Germania. „Nemzet” aduce această scire în legătură cu împărtășirea diarului englez anume, pentru a arăta netemeinicia acestei din urmă. Cu toate aceste și tocmai pentru-că scirea diarului din Agram consună cu scirea corespondentului vienez al diarului „Times”, s'ar pără că este ceva în lucru.

Revisuirea legii despre incolat.

În ședința dietei din Budapesta dela 13 l. c. n. și-a prezentat deputatul Daniil Irányi proiectul său de lege cu privire la revisuirea legii despre incolat. Proiectul de lege e subscris, afară de Gavril Ugron și de deputatul bolnav Teodor Matkovics, de toți membrii partidului independent, mai departe de deputați, care stau afară de partide, și anume de baronul Ivor Kaas, Nicolau Perczel, Francisc Király și Sigismund Csátár.

Proiectul de lege e de următorul text:

„Proiectul de lege despre schimbarea art. de lege L: 1879 (legea despre incolat) §. 1. Cetățeanul ungar nu-și pierde dreptul de cetățean unguresc prin absență. Toate dispozițiunile articolului de lege L: 1879 ce stau în contradicție cu această dispozițiune își perd valoarea. §. 2. Aceia, care în virtutea §§-lor 31 și 32 ai articolului de lege L: 1879 și-au fost pierdut dreptul de cetățean unguresc, vor fi din nou instituți în acest drept. Dacă însă într-aceste au murit, dreptul de cetățean al soților și descendenților lor rămîne în vigoare întocmai ca și-cînd decedatul soț sau tată (mamă) într-aceste nu și-ar fi pierdut dreptul de cetățean unguresc. §. 3. Raporturile de drept, care s'au născut cu privire la cei repatriați în înțelesul §-lui 2. sau la membrii de familie ai lor etc., nu vor fi atinse prin această lege. §. 4. Cu executarea acestei legi se încredințează ministerul, respective ministrul de interne și banul Croației. Budapesta, 13 Mai 1890. Prezentat decătă Irányi și soții.”

În motivarea proiectului de lege propunătorul expune următoarele: Articul de lege L: 1879 dăc între altele, că absența e un motiv pentru pierderea dreptului de cetățean, exprimîndu-se în §-ul 31, că „acel cetățean, care fără a avea o misiune dela guvernul unguresc sau dela ministeriile comune austro-ungare petrece de cece ani fără întrerupere în străinătate, își pierde dreptul de cetățean unguresc. Continuitatea absenței se întrerupe prin aceea, că respectivul însuși la autoritatea competentă susținerea indigenatului, își cîștigă un nou pasaport ori un certificat de petrecere dela consulatul austro-ungar”. Conform §-lui 32 al legii citate, pierderea dreptului de cetățean se extinde și asupra nevetei și a minorenilor celui absent. Aceste dispozițiuni ale legii sînt deja pentru sine nedrepte, de altă parte ele sînt nepractice, ba chiar păgubitoare din punct de vedere al raporturilor patriotice. Nedrepte, pentru-că o absențare mai lungă sau mai scurtă ea singură nu poate fi suficientă, pentru a despoia pe cineva de dreptul lui de cetățean. Aceasta numai atunci ar pute avea loc, cînd respectivul renunță direct și de bună-voe la acest drept, sau o face aceasta indirect prin aceea, că intră în legăturile altui stat. Afară de Germania și de Austria, toate statele libere și civilizate urmează acest principiu. Nicăiri în aceste state nu s'a privit singură absențarea de motiv suficient pentru pierderea incolatului. Și așa este. „Dreptul in-

ternațional”, — scrie Coquardou, „nu voește, ca pe lumea aceasta să existe indiviți fără patrie”. Acest principiu a fost urmat mai nainte și decătă legislativa ungurescă. La noi era anume părerea, că cetățeanul nici chiar prin primirea în legătura unui stat străin nu poate să-și peardă dreptul de cetățean. E adevărat, că legea nu pune condițiuni ce nu se pot împlini pentru susținerea incolatului; dar nu trebuie să se peardă din vedere, că aici se tractează mai ales de indiviți, care nu sciu carte și nu cunosc legile, de altă parte e în contra noțiunii dreptului, de a pune fără trebuință pedeci în contra exercierii unui drept înăscut.

Grecii în România.

(Urmare și fine.)

Cum stau lucrurile în privința acestor afaceri bisericesci dela Sulina? Dl ministru de interne, în telegrama, care adresează la începutul anului episcopului Dunării-de-jos, îl roagă să deschidă biserica, s'au să se de voe să se deschidă biserica. Astăzi însă și chiar atunci, nu episcopul Dunării-de-jos închisese biserica, și cine închisese biserica erau epitropii bisericii grecesci.

Va să dăc, avem a face cu o răsvrătire completă în treburile bisericesci a unor laici, care n'au ei căderea, de a face și a desface ale bisericii. S'au intervit rolurile. Veți vedea cum stau astăzi lucrurile.

Eu am așteptat să treacă o bucată de timp dela interpelearea dlui general Florescu, ca să ved, se vor supune epitropii bisericii grece din Sulina la ordinele atât de exprese ale guvernului sau nu? Până acum nici nu este vorba de supunere.

Am întreat pe p. s. episcop, cum stau lucrurile astăzi, și Preasfinția Sa 'mi-a dat o copie de pe raportul, care a primit dela protoiereul județului în această privire. Îmi veți da voe să vă citesc acest raport, care lămurește tot. Dacă epitropii grece se supuneau autorității, nu mai aveam nevoie de o interpeleare.

Eată raportul protoiereului județului Tulcea, iconomul Reșcanu, din 14 Martie 1890:

„În adaos la raportul meu telegrafic Nr. 173 cu profund respect mai supun la cunoscînța Preasfinției Voastre, că epitropii bisericii grece din Sulina persistă încă în pretențiunile lor, de a primi pe preoții Mihail Alvanopulo și Gherasim Tralos și a deschide biserica, ceva mai mult, nu permit preoților a lua sfînte din biserică pentru împărtășirea bolnavilor și sf. mir necesar la botez.

„Două casuri grave s'au întemplat cu copii născuți bolnavi; ca să nu moară nebotezați s'au chemat preoții români, însă aceștia au refuzat, conformându-se ordinului meu, ca fără unul din preoții lor să nu le facă nici o servire, și așa de mare nevoie, într'un cas a fost chemat preotul Alvanopulo, și în altul pe preotul Tralos, luînd cele necesare pentru botez dela biserica română.

„Înmormîntările se fac la unii fără asistență nici unui preot, și de aceste sînt preste 11 casuri.

„Așa chiar la 6 ale curente s'a făcut o înmormîntare dela felul acesta. Cei care voe a face rîndurile înmormîntării cum se cuvine la biserica română, unde se face și prohodul la înmormîntare, invită și unul din preoții grece prelîngă unul sau amîndoi preoții români.

„Preoții români 'mi-au relatat, că zilele trecute s'a prezentat un Grec cerînd să-și înmormînteze pe soacra sa, și după-ce 'i-s'a pus în vedere, să invite și un preot grec el s'a ambiționat și a condus moarta fără nici o servire preotească.

„Asemenea, că dela închiderea bisericii nu numai că nu e permis preoților lor să slujească liturgie, dar nici n'a deschis-o deloc cel puțin a prohodî morții sau a boteza copii, sau a cununa, și în sub chei vestmintele și toate cele necesare serviciului creștinesc.

„Clopotelul nu permite să sune nici pentru morți, toate aceste servicii, cînd se efectuează, cu vestminte și cele trebuincioase luate din biserica română, clopotul și pentru morții lor se sună tot cel dela biserica română.

„Dacă prin ordinul ce am dat preoților români, decătă s'a închis biserica greacă, spre a nu face nici o servire în popor grec neînsoțit de unul din preoții lor, am procedat bine și trebuie menținut sau nu, cu profund respect Vă rog, preasfințite stăpîne, să bine-voiți a-mi da un ordin de urmare.

„Totodată mai supun la cunoscînța Preasfinției Voastre, că ieri dl primar din Sulina 'mi-a comunicat, că epitropii grece și enoriași se roagă de Preasfinția Voastră să binevoii a le rîndui un preot provisor, care să scie limba greacă, cel puțin acum pentru sfîntele sîrbători, însă nu din cei doi ce 'i-au avut până acum.”

Vedeți, domnilor, adesti creștini de naționalitate greacă nu permit în regatul român

să se tragă clopotele la biserică. Audiți aceasta! Timpurile trecute din Țeara-Turcească în regatul român!

Și pentru a vedea cine este preotul, pe care epitropii grece din Sulina voe să-l impună episcopului, să binevoii a asculta citirea scrisorii următoare a celuiiași protoiereu, adresată preasfin. episcop cu data din 13 Martie anul curent:

„Vinerea trecută și Sîmbătă am voit să plec pentru Sulina, dar nu am găsit vapor. Sîmbătă seara am primit telegrama Preasfinției Voastre și, pentru a Vă supune la cunoscînță o relațiune mai lămurită, Duminecă am găsit un vapor și seara am fost în Sulina. Ieri, Luni, am intrat în cercetarea ca-sului între preoții și epitropii grece.

„După informațiunile ce am căpătat din svon, agravarea acestor neînțelegeri sînt provenite dela ieromonachul Neofit, călugăraș venit acolo dela 5 Octomvrie anul trecut. „Dela venirea sa ține necontenit discursuri în biserică și în școală, făcînd apel la națiunea greacă, conjurându-i a nu se supune sub nici un chip dispozițiunilor ce se iau de autoritățile bisericesci în privința administrațiunii spirituale a bisericii, dicînd că prin această supunere ar fi în pericol limba și naționalitatea lor, că astăzi autoritățile se amestecă în biserică, mîne va intra și în școală și așa încetul cu încetul națiunea greacă va deveni română, că poporul să fie strîns unit în susținerea cauzei lor naționale, să caute a avea preoți luminați, care să scie a-i conduce, căci numai astfel va pute scăpa edificiul național de pericolul ce-l amenință.

„Tot el umblă pe la case și insuflă și prin familii a nu se supune. Întreat de unii, că ce fel de creștini vor fi ei fără biserică tocmai în timpul Paștelui; și el li-ar fi răspuns: aveți icoane în case, rugați-vă lui Dumnezeu, că tot aceea face ce numai decăt în biserică e obligat cineva să se roage?

„Ținîndu-vă în grevă, episcopul nu o să aibă încăt, vrînd nevrînd are să conșimț la depărtarea preoților și să vă aproabe alții pe care îi veți cere.”

„Epitropii însă, după-cum 'mi-a spus preotul Tralos, ar fi dis, că deși ei cunosc foarte bine antecedentele și faptele mîrșave comise de acest călugăraș acolo în Chefalonia; însă ei, pentru a-și satisface ambițiunea lor, îl vor ține și plăți și vor ține și biserică închisă, până-cînd Preasfinția Voastră le veți satisface caprițiul lor.

„Poporul e cam iritat contra epitropiei, dicînd că de ce nu li-se slujească cel puțin Sîmbetele pentru pomenirea morților, epitropii îi poartă cu vorba, că Sîmbăta viitoare, la ceeaaltă Sîmbătă negreșit îi va veni învoirea ieromonachului călugăraș a servi, și așa se continuă dela începutul postului până astăzi.

În firmanul dat la Sultan pentru construirea bisericii româno-ruse se prevede, că se dă învoire Rușilor a construi biserica, în aceeași di au obținut și Grecii un firman, în care se dăc, că pe locul ce aparține bisericii ruse se învoește a-și construi și ei biserica, însă nu lunam (ce însemnează elină, ci rum, ce însemnează greco-otoman).

„Aceste informațiuni 'mi-s'au dat de dl primar din Sulina, creștînd de datorita mea cuvințioasă a Vă pune în cunoscînță de cele de mai sus, sînt cu profund respect al Preasfinției Voastre plecat serv.”

E vederat, domnilor, că aci avem a face cu o răsvrătire în contra autorității țerii, bisericesci și civile. După ordinele ce s'au dat și din toate căte au urmat constat un lucru, că biserica stă închisă spre dauna creștinilor de limba elinească, și că această închidere este numai o încăpăținare a dlui dela epitropie și a consulului elinesc, care și unii și altul vor să fie ei stăpîni în țeara noastră.

Soluțiunea este lesne de dat.

Biserica trebuie deschisă, după-cum s'a adresat ministerul de interne decătă episcop deasemenea să dea d-sa ordine severe, ca să se execute deschiderea bisericii, să lase să oficieze în biserică preoții grece cei orînduiți de Preasfinția Sa episcopul Dunării-de-jos. Dacă epitropii nu vor voi pe preoții grece, orînduiți de preasfințitul episcop al Dunării-de-jos, și până-că acești epitropii se vor supune să se rînduească un preot român decătă Preasfinția Sa, care să servească acolo liturgia în biserică, și dacă epitropii grece rețin la dinșii vasese sfînte și vestmintele, deocădată să li-se dea toate dela o altă biserică, ear' noi să deschidem o subscripțiune națională și să dăm vasele și vestmintele bisericii grecesci din Sulina, pentru-că se se scie pentru totdeauna data, dela care am supus pe toți ortodocșii țerii la regulile bisericesci și la respectul, pe care îl dădorește guvernului nostru și autorității bisericii noastre.

Redactor responsabil: **Septimiu Albin.**

Mare agricolă și Expozițiune Viena

14 Maiu până 15 Octomvrie
10 oare dim. până 10 oare seara.

silvică, de arte
și
industrie

Fontaine luminoase
parc și rotundă.
Seara lumină electrică.

[904] 2-10

rotundă

Întrarea 40 cr. — În Dumineci și sărbători 30 cr. — Bilete pentru copii 20 cr.

Ori-ce lucruri din Viena

procură

B. G. Poppovits,

cassa română de commission, export și import, fond. 1856
în condițiuni avantajoase.

Practica mea de aproape 40 de ani, cunoscințele personale în toate sferile societății din reședință, provincie și România, mă pune în plăcută pozițiune de a pute să satisfac cerințele P. T. publicului atât în cumpărări sau vânzări de mărfuri, obiecte etc., cât și în trebunțe private.

Asigurând discrețiune, punctualitate și un serviciu conștient, rog spriginul Românilor comercianți, agricultori, industriași și privatieri pentru încurajarea mea prin confiarea ordinelor și comandelor d-lor.

Cu perfectă stimă

B. G. Poppovits,

furnisorul curții regale române din Viena,
Wien,

L. Fleischmarkt 15.

[903] 2-3

Institutul tipografic

din Sibiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii, populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda
și
muiera lui.

În versuri.

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Important pentru fiecare

este conservarea dinților sănătoși. Aceasta se obține mai sigur prin întreținerea regulată a

unei bune ape de gură și prav sau pastă de dinți.

Preparatele Drului GUST

pentru conservarea gurii și a dinților

întrec în efect toate preparatele puse până acum în comerț, fiindcă afară de materiile cele mai bune folosite până acum spre scopul acesta, conțin și nouă materii antiseptice, adică scutitoare de putrefacție, care conform cercetărilor și experiențelor celor mai nouă sunt acomodate scuti dinții de bolnăvire și a împiedeca progresarea putrejunii dinților gămoși

Numitele preparate curăță totodată, întăresc, conservează și împrespătesc în mod plăcut organele gurii și delătură mirosul și gustul neplăcut împreunat de multe ori cu dinții bolnavi și cu gingiile inflamate.

Întreținerea regulată a apei de gură scutesce și de multe boale de gât.

1 Flacon de apă de gură à 50 cr. și à 1 fl. este de ajuns pentru mai multe săptămâni. — 1 șatula de prav de dinți à 25 și 50 cr. — 1 dosă de pastă de dinți à 40 cr.

Expeditura principală: Farmacia la „Leul de aur“ a lui FRIDERIC STENNER în Brașov.

[818] 16-18

Depositar în Sibiu: la Ioan Weindel, comerciant; în Blaj: la Solomon Singberger, comerciant și în Petroșeni: la G. Gerbert, farmacist.

Se capătă mai departe în cele mai multe farmacii și parfumerii.

În editura „Institutului tipografic“
a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de

D. COMȘA,

membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafrumosului fîcior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu pîrl de aur.

Adecă:

închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren accelerat	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Copsa mică		2.05	4.35		
Viena	3.40	8.—	8.—		București	7.35		*4.40		Viena	11.—	3.40		Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copsa mică			2.05	4.35		
Budapesta	9.20	2.—	3.10	6.10	Predeal	12.50		9.12		Budapesta	7.40	9.30		Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Șeica mare			2.38	5.05		
Szolnok	11.18	4.05	7.22	9.28	Timiș	1.19		9.41		Szolnok	10.42	12.38		Vințul de jos	12.30	4.10		Loameș			3.22	5.46		
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	11.38	Brașov	1.55		10.17		Arad	3.53	5.26		Șibot	1.01	4.43		Ocna			3.4	6.17		
Oradea mare	2.22	7.01	8.46	1.51	Feldioara	2.15	4.54	7.07		Glogovaș	2.17	4.29	6.06	Orăștia	1.32	5.13		Sibiu			4.18	6.40		
Vărad-Velenceze	2.30	7.11	9.18	2.11	Apatia	2.47	5.37	7.44		Gyorok	2.37	4.41	6.18	Simeria (Piski)	2.08	5.47								
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Agostonfalva		6.15	8.09		Pauliș	3.37	5.05	6.43	Branicea	2.52	6.27								
Mező-Telegd	3.—	7.41	10.21	2.55	Homorod	3.56	7.31	9.07		Radna-Lipova	4.05	5.17	6.55	Ilia	3.28	6.54								
Rév	3.31	8.16	11.38	3.38	Hașfalău		9.09	10.34		Conop	4.27	5.38	7.14	Gurasada	3.55	7.20								
Bratca			12.16	4.01	Sighișoara	5.28	9.33	10.20		Bérvava		6.05	7.46	Zam	4.08	7.32								
Bucia			12.54	4.28	Elisabetopol	5.57	10.02	11.09		Soborșin		7.20	8.42	Soborșin	4.44	8.03								
Cincia	4.24	9.05	1.57	4.49	Mediaș	6.19	11.04	11.19		Zam		7.55	9.11	Bérvava	5.30	8.88								
Huedin	4.52	9.35	3.11	5.31	Copsa mică	6.34	11.24	11.19		Gurasada		8.26	9.39	Conop	6.27	9.27								
Stana			3.40	5.40	Micăsasa	6.35	11.39	11.59		Ilia		8.47	9.55	Radna-Lipova	7.28	10.20	5.35							
Aghirș			4.16	6.12	Blaj	6.35	11.57	12.15		Branicea		9.11	10.18	Pauliș	7.43	10.34	6.01	Cucerdea			3.05	10.20		
Ghirbău			4.36	6.24	Crăciunel	7.09	12.30	12.43		Deva		9.42	10.37	Gyorok	7.59	10.50	6.44	Cheta			3.35	10.50		
Nădășel	5.49		4.56	6.38	Teiuș	7.42	1.18	1.07		Simeria (Piski)		9.59	10.53	Glogovaș	8.28	11.16	7.25	M.-Bogat			3.51	11.11		
Cluj	6.02	10.35	5.26	6.56	Aiud	8.05	2.18	2.11		Orăștia		11.—	11.39		8.42	11.30	7.44	Cipeu-Iernut			4.06	11.20		
Apahida	6.14	11.02		7.15	Vințul de sus		2.48	2.33		Șibot		11.29	12.01	Arad	9.20	12.05		Kereș-Sz.-Pál			4.43	11.57		
Ghirbău	7.28	12.44		9.13	Uioara		2.56	2.40		Vințul de jos	8.55	12.02	12.29	Szolnok	2.21	5.10		Nireșteu			4.58	12.12		
Cucerdea	7.52	1.27		10.04	Cucerdea	8.32	3.14	2.46		Alba-Iulia		12.19	12.45	Budapesta	6.—	8.15					5.21	12.36		
Uioara		1.84		10.12	Ghirbău	9.—	4.01	3.27		Teiuș	9.54	1.06	1.24	Viena	1.40	6.05		Reghinul-săs.			5.40	12.55		
Vințul de sus		1.42		10.19	Apahida		5.28	4.47		Simeria (Piski)—Petroșeni											6.—	4.58		
Aiud	8.21	2.07		10.45	Cluj	10.21	5.56	5.05		Simeria		6.47	11.54	Petroșeni—Simeria (Piski)							7.35	7.—		
Teiuș	8.38	2.26		11.34	Cluj	10.41	6.45	5.32		Streiu		7.40	12.37		9.36	4.26		Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea						
Crăciunel		3.11		12.11	Nădășel		7.06	8.36		Hațeg		8.51	1.28	Banița	10.17	5.12								
Blaj	9.18	3.24		12.29	Ghirbău		7.22	9.02		Pui		10.02	2.23	Crivadia	10.58	5.55								
Micăsasa		3.54		1.10	Aghirș		7.37	9.32		Crivadia		11.02	3.11	Pui	11.42	6.41								
Copsa mică	9.36	4.09		1.30	Stana		8.03	10.11		Banița		11.50	3.53	Hațeg	12.23	7.26								
Mediaș	10.08	4.39		2.14	Huedin	11.54	8.24	6.48		Petroșeni		12.30	4.25	Streiu	1.12	8.14								
Elisabetopol	10.32	5.11		2.54	Cincia	12.24	9.04	7.12						Simeria	1.51	8.50								
Sighișoara	11.07	5.45		3.35	Bucia		9.20	12.50																
Hașfalău		6.12		4.07	Bratca		9.37	1.19		Arad—Timișoară				Timișoară—Arad										
Homorod	12.31	7.32		5.54	Rév		1.03	9.55	7.51	Arad		6.12	4.12	Timișoară		6.25	1.15							
Agostonfalva		8.17		6.39	Mező-Telegd		1.29	10.20	8.17	Aradul nou		6.36	4.88	Mercizfalva		7.19	2.04							
Apatia		8.37		7.13	Fugyi-Vásárhely		10.47	3.36		Németh-Ságh		7.01	5.01	Orczifalva		7.46	2.26							
Feldioara	1.20	8.37		7.45	Vărad-Velenceze		10.57	3.52		Vinga		7.30	5.29	Vinga		8.15	2.56							
Brașov	2.14	9.45		8.32	Oradea-mare		1.54	11.04	8.42	Orczifalva		7.55	5.47	Németh-Ságh		8.36	3.13							
Timiș	2.34			*5.32	P. Ladány		2.04	11.19	8.47	Mercizfalva		8.13	6.04	Arad 1 nou		9.11	3.51							
Predeal	3.17			6.15	Szolnok		3.20	1.19	10.08	Timișoară		9.04	6.50	Arad		9.27	4.05							
București	3.49			6.47	Budapesta		5.—	3.31	11.51	Ghiriș—Turda				Turda—Ghiriș										
	9.30			6.47	Viena		7.15	6.30	1.55	Ghiriș		9.33	4.19	Turda		8.29	3.19							
				11.50			1.40	1.40	7.15	Turda		9.54	4.40	Ghiriș		8.50	3.40							
Murăș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murăș-Ludoș					Sighișoară—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoară					Uniedoară—Simeria (Piski)				
Murăș-Ludoș				4.30	Bistrița				8.—	Sighișoară				6.05	Odorheiu		6.—		Uniedoară				9.03	
Tagu-Budatelic				7.27	Tagu-Budatelic				6.—					9.12	Sighișoară		8.56		Cerna				9.56	
Bistrița				11.—	Murăș-Ludoș				6.—										Simeria (Piski)				10.15	

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte

*) Circulează numai până în 15 Noemvrie c. n.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte

Editura și tipă

ții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Neceș.